

retages en opmåling af varmeanlægget for at fastlægge varmeydelsen for den enkelte radiator og dermed den installerede effekt i hvert rum, og på det grundlag kan der foretages korrektion for udsat beliggenhed. Rent teknisk foretages korrektionen sædvanligvis ved, at den indregnes i skalaen for den enkelte måler.

Målerudvalget indstiller i enighed, at der gennemføres individuel måling af ressourceforbruget til el, gas, vand og varme.

Ved udmøntningen af lovforslagets bemyndigelser vil der blive taget udgangspunkt i udvalgets handlingsplan.

Det har været Målerudvalgets hovedsynspunkt, at nybyggeriet fremover »fødes« med måler teknologien. Dels kan det ske uden byggetekniske problemer, fordi ledningsstrengene til el, gas, vand og varme fra starten af kan placeres korrekt for individuel måling, og dels vil det være forbundet med beskedne udgifter til målerne at gøre dette. I udvalgets handlingsplan indgår derfor, at krav om målere generelt indføres meget hurtigt i alt nybyggeri. Udvalget har foreslået 1. juli 1995.

I det eksisterende byggeri vil installation af målere kræve noget mere afhængig af, hvornår byggeriet er opført, og hvilke byggetekniske tiltag, der bliver nødvendige. I nogle ejendomme vil det af økonomiske årsager kun være muligt at etablere målingen som en intern fordelingsmåling mellem lejlighederne, men det samlede forbrug til den enkelte ejendom vil i alle tilfælde kunne måles.

Målerudvalget har generelt peget på udgangen af 1998 for målerinstallation i det eksisterende byggeri, så der sikres en indfasningsperiode på godt 3 år. På koldtvandsområdet i første omgang på ejendomsniveau, og på varmeområdet som fordelingsmåling i den enkelte etageejendom.

Eneste undtagelse fra disse generelle principper er individuel måling af varmt brugsvand, fordi det fortsat er forbundet med måleteknologiske problemer at måle det varme vand.

Målerudvalget har dog samtidig indstillet, at der skal være mulighed for i de enkelte ejendomme at gå videre ved beslutninger gennem beboerdemokratiet, så der kan etableres individuel måling af f.eks. vand på enhedsniveau i eksisterende etageejendomme, hvis beboerne selv ønsker det.

Lovforslaget omhandler ikke de dele fra Målerudvalgets betænkning, som vedrører behovet for klare reguleringer på en række områder, som aktualiseres gennem en beslutning om individuel måling. Det gælder regler for betalingsikkerhed og restanceinddrivelse, når den individuelle måling sker som afregningsmåling, det gælder mulighederne for at gen-

nemføre hyppigere aflæsningsterminer og informative regninger til forbrugerne, og det gælder mulighederne for, at afregningsmåling kan etableres mellem værket og den enkelte forbruger.

Disse forhold er omfattet af el- og varmeforsyningslovene og de derigennem nedsatte prisudvalg samt af vandforsyningslovgivningen. Det foreslås, at disse forhold tages op af Miljø- og Energiministeriet, så der kan udarbejdes en køreplan for, hvilke tiltag der yderligere skal gennemføres.

Ad 3 (Handicapvenligt byggeri)

Efter gældende bestemmelser er det kun for visse bygnings vedkommende, at der i bygningsreglementet kan stilles krav om, at byggeriet skal indrettes handicapvenligt. Det foreslås, at dette krav skal gælde for alt byggeri.

Økonomiske konsekvenser

Ad 1 og 2 (Individuel forbrugsmåling)

Det er i det følgende forudsat, at Målerudvalgets anbefalinger vedrørende individuel forbrugsmåling følges, d.v.s. at der stilles krav om obligatorisk individuel måling af el og varme samt obligatorisk måling af koldt vand på ejendomsniveau.

Den enkelte boligtager vil ved installation af individuel forbrugsmåling kunne opnå en ressourcebesparelse og dermed eventuelt en økonomisk besparelse. Installation af målere vil imidlertid samtidig medføre udgifter for boligtageren. Hvis de samlede besparelser overstiger udgifterne, vil boligtageren samlet kunne opnå en økonomisk besparelse ved installationen (privatøkonomisk rentabilitet).

Målerudvalgets forslag sigter mod at indføre individuel forbrugsmåling i de tilfælde, hvor det vil være privatøkonomisk rentabelt.

Nedenfor gøres der i relation til de enkelte typer forbrug rede for boligtagernes eventuelle økonomiske besparelser. I alle tilfælde er boligtagerens årlige udgift til installation af målere beregnet som ydelsen på et 20-årigt lån med en rente på 8,5 pct., svarende til den huslejestigning, der i henhold til den gældende lejelovgivning normalt kan beregnes ved forbedringer.

Beregningerne af målerinstallationens betydning for den enkelte boligtagers økonomi er overalt foretaget med udgangspunkt i 1994-priser. Som følge af at de grønne afgifter vil stige frem til 1998, vil de årlige nettobesparelser gradvis forøges. De nedenfor anførte gennemsnitlige besparelser er derfor minimumsskøn for den gennemsnitlige årlige besparelse.

Der henvises især til Målerudvalgets betænkning, hvor der detaljeret er gjort rede for de bereg-